ବୋଲ୍ଲାଭରମ୍ ପେଡ୍ଡା ନର୍ସି ରେଡ୍ଡୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ

ମେ 7,1991

[କୁଲଦିପ ସିଂହ ଏବଂ ଏମ୍. ଫାତିମା ବିବି, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ (ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ଅଧିକାର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ସମ୍ପ୍ରସାରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1970:ଧାରା 2.

ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା 1860 :ଧାରା 302 ଏବଂ 149 ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆଇନ - ହତ୍ୟା - ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ - ପରସ୍ଥିତି ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ ସାକ୍ଷୀ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ପାଇନଥିଲେ - ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ବୟାନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ବିଚାରଣ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖଲାସ - ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଖଲାସ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନ - ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁନଃ ଅନୁଧ୍ୟାନ ଏବଂ ତର୍ଜମା କରାଯିବା - ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଖଲାସକୁ ଓଲୋଟାଇ ଏବଂ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତିକରଣ କରିଦିଆଯିବାକୁ ନ୍ୟାୟପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ଧରାଗଲା ନାହିଁ ।

ଭାରତୀୟ ପ୍ରମାଣ ଅଧିନିୟମ, 1872:ଧାରା 9।

ଅଭିଯୁକ୍ତ ଚିହ୍ନଟ ପ୍ୟାରେଡ୍ - ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଜାଣିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶ୍ରଣ କରିବା - ଏହାର ପ୍ରଭାବ।

ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ (ଅଭିଯୁକ୍ତ-1 ରୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ-3 ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତ-5-6) ସହ ଅଭିଯୁକ୍ତ – 4 ସହ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା 302/149 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷାରୋପ ହୋଇଥିଲେ । ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୁକ୍ତ ଚିହ୍ନଟ ପ୍ୟାରେଡରେ, ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 1,2,3 ଏବଂ 4 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୁକ୍ତ-6 ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 1 ଏବଂ 2 ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୁକ୍ତ -1,2,3 ଏବଂ 5 ଚିହ୍ନଟ କରାଗଲା । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଧରି ନେଲେ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଚିହ୍ନଟ ପ୍ୟାରେଡ୍ ଉପରଠାଉରିଆ ଥିଲା ଏବଂ ଏହା

ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷକୁ କୌଣସିମତେ ସହାୟ ହୋଇନଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 1,4, ଏବଂ 5 ଙ୍କ ର ବୟାନକୁ ଏହା ଧରି ନେଇ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ ଯେ ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 3,4 ଏବଂ 5 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲା ଏବଂ ଏକ ଦୋଷୀସବ୍ୟସ୍ତିକରଣକୁ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ , ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 1 ଏବଂ 2 ଙ୍କର ବୟାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ନିରାପଦ ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲା । ତଦନୁସାରେ ବିଚାରଣ ଅଦାଲତ ସମସ୍ତ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କଲେ । ଖଲାସ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ରାଜ୍ୟ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କଲେ । ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 1 ଏବଂ 2 ଙ୍କ ର ବୟାନକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଯାହାକି ଅଭିଯୁକ୍ତ ଚିହ୍ନଟ ପ୍ୟାରେଡ ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 3 ଏବଂ 4 ର ବୟାନ ଦ୍ୱାରା ଦୃଢିଭୂତ ହୋଇଥିଲା । ତଦନୁସାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଖଲାସ ଆଦେଶକୁ ଓଲଟାଇ ଦେଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କଲେ । ଯେହେତୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ - 4 , ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 1 ରୁ 4 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ ହୋଇନଥିଲେ , ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହ ଜନିତ ସୁବିଧା ଦିଆଗଲା , ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କ ଖଲାସକୁ ନିଶ୍ଚିତ କଲେ ।

ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ (ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲୀୟ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ସମ୍ପ୍ରସାରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1970 ର ଧାରା 2 ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନରେ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ (1 ଏବଂ 2) ଆକ୍ରମଣକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅପରିଚିତ ଥିଲେ ଏବଂ ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ ସେମାନଙ୍କୁ, ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବାର କୌଣସି ସୁଯୋଗ ମିଳିନଥିଲା ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ସେମାନଙ୍କର ବୟାନ ସନ୍ଦେହରୁ ମୁକ୍ତ ନଥିଲା ; ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ବୟାନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାରେ ଠିକ୍ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ବୟାନକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଖଲାସ ଆଦେଶକୁ ଓଲଟାଇ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରି ଭୁଲ କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ଏବଂ ଦୋଷୀସାବ୍ୟସ୍ତିକରଣ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ, ରାୟ ଦେଲେ ଯେ :

1.ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଖଲାସ ଆଦେଶକୁ ଓଲଟାଇବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲେ କି ନାହିଁ ତାହାକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରମାଣର ପୁନଃ ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପାଇଁ ଦ୍ୱାର ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଅଛି । ଖଲାସ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ

ଆବେଦନରେ, ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ ପ୍ରମାଣକୁ ତର୍ଜମା କରିବାକୁ ଏବଂ ନିଜ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଠାରେ ବିଚାରଣ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣର ତର୍ଜମା ଉପରେ ନିଆଯାଇଥିବା ମତ ଏକ ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ମତ ଅଟେ , ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରମାଣର ପୁନଃ ତର୍ଜମା ଉପରେ ଏକ ଭିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ କରିବା ସମ୍ଭବ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ସହିତ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବ କରିବେ ।

1.1 ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ପ୍ରମାଣର ଦୁଇଟି ସମାନ ସନ୍ତୁଳିତ ମତ ସମ୍ଭବ, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜଣେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହର ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

2. ଅଦାଲତରେ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣ ହେଉଛି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରମାଣ । ଏକ ମାମଲାରେ ଯେଉଁଠାରେ ସାକ୍ଷୀ, ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଜଣେ ଅପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ସେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଅଦାଲତରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଦାଲତ ସାଧାରଣତଃ ସେହି ଚିହ୍ନଟକୁ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ । ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ବୟାନକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପାଇଁ ଏହାକୁ ପୂର୍ବ ଚିହ୍ନଟ ଆକାରରେ ପ୍ରମାଣ ରୂପେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ । ଯଦି ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଗିରଫ ହେବାର ତୁରନ୍ତ ପରେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନଟ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ଏପରି ପରିଚୟ କୌଣସି ଅଦୃଢତାରେ ପୀଡ଼ିତ ହୁଏ ନାହିଁ, ତେବେ ଏହା ସେହି ପରିସ୍ଥିତି ଅଦାଲତରେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣକୁ ସମର୍ଥନ କରେ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ମାମଲାରେ ଅଦାଲତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱତଃ ଦୋଦୁଲ୍ୟମାନ, ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହୋଇଥିବା ଚିହ୍ନଟ ଅଭିଯୋଜକ ପକ୍ଷ ପାଇଁ କୌଣସିରୂପେ ସହାୟ ହେବ ନାହିଁ ।

2.1 ଚିହ୍ନଟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରମାଣର ବିଶ୍ୱସନୀୟତା ମୁଖ୍ୟତଃ ଏହି ତଥ୍ୟ ନିର୍ଭର କରେ ଯେ ଅପରାଧ ଘଟିବା ସମୟରେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣକାରୀଙ୍କୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବା ଏବଂ ମୁହଁକୁ ମନେପକାଇବାର ସୁଯୋଗ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଅପରାଧ ସ୍ଥଳରେ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ପ୍ରାକୃତିକ ଆଲୋକ ଉପଲବ୍ଧ ନଥିଲା ଏବଂ ଷ୍ଟ୍ରିଟ୍ ଆଲୋକ ଦୂରରେ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ ପୀଡ଼ିତଙ୍କୁ ଘେରି ରହିଥିବା ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନଙ୍କ ଚେହେରା ଗୁଡ଼ିକର କ୍ଷଣିକ ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଚେହେରା ଗୁଡ଼ିକୁ ମନେପକାଇବା ଏବଂ ଭୁଲ ନକରି ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନଙ୍କ ଚିହ୍ନଟ କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇବାରେ ଏଠାରେ କୌଣସି ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ । ତେଣୁ ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ **1** ଏବଂ **2** ଙ୍କ ର ବୟାନ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ନିରାପଦ ହେବ ନାହିଁ । ବିଚାରଣ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣର ସାମଗ୍ରିକ

ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପରିଚୟ ଏବଂ ସମ୍ପୃକ୍ତି, ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇନଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଖଲାସ ଆଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଯଥାର୍ଥ ନଥିଲେ ।

3. ଅଭିଯୁକ୍ତ ଚିହ୍ନଟ ପ୍ୟାରେଡ ର ଗୁରୁତ୍ୱ ଚିହ୍ନଟକାରୀ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଏବଂ ନିଆଯାଇଥିବା ସତର୍କତା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ଯାହା ଚିହ୍ନଟକାରୀ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ୟାରେଡ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବାର ସୁଯୋଗ ଦେଇଥାଏ ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଚିହ୍ନଟକୁ ସହଜ କରିବା ନିମିତ୍ତ , ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନଟକାରୀ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅନୁଚିତ ସାହାଯ୍ୟ କିମ୍ବା ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଏବଂ ନିଆଯାଇଥିବା ସତର୍କତା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଭର କରେ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଜାଣିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିଯାଆନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଚିହ୍ନଟ ପରୀକ୍ଷା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବ୍ୟର୍ଥ ଏବଂ ଏହା ନିରର୍ଥକ ହୁଏ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ , ଯିଏକି ଅଭିଯୁକ୍ତ ଚିହ୍ନଟ ପ୍ୟାରେଡ ପରିଚାଳନା କରୁଥିଲେ ,ଏଠାରେ ଗୁରୁତର ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି କାରଣ ସେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଜାଣିଥିବା, ଅଭିଯୁକ୍ତ ସଂଖ୍ୟା 6 ଙ୍କ ସହ ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 1 ଏବଂ 2 ଙ୍କୁ ମିଶାଇ ଦେଇଥିଲେ । ସେହିଭଳି, ଅନ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ଚିହ୍ନଟରେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ସଂଖ୍ୟା 2,3 ଏବଂ 5 ଙ୍କ ସହିତ ପରିଚିତ ଦାବି କରିଥିବା ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ ସଂଖ୍ୟା – 4 ଙ୍କୁ ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 1 ଏବଂ ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 2ଙ୍କ ସହିତ ମିଶାଇ ଦେଇଥିଲେ ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ଅଧିକରିତା : ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 194/1979 ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 576/1977 ରେ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 4.7.1978 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ଆବେଦନ । ଏଫ୍.

ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ତରଫରୁ କେ. ମାଧବ ରେଡ୍ଡୀ ଏବଂ ଜି. ନରସିଂହୁଲୁ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ତରଫରୁ ବି. ପାର୍ଥସାରଥୀ ।

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଫାତିମା ବିବିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ , ଆବେଦନକାରୀମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ବୋଲାଭରମ ପେଡ୍ଡା ନର୍ସି ରେଡ୍ଡୀ (ଅଭିଯୁକ୍ତ -1), ବୋଲ୍ଲାଭରମ୍ ଚିନ୍ନା ନର୍ସି ରେଡ୍ଡୀ (ଅଭିଯୁକ୍ତ -2), କାୱାଲା-କୁନ୍ତଲା ରାମ ସୁବ୍ବା ରେଡ୍ଡୀ (ଅଭିଯୁକ୍ତ - 3), ଡୁଡୁଲା ଭେଙ୍କଟ ସୁବ୍ବା ରେଡ୍ଡୀ (ଅଭିଯୁକ୍ତ -5) ଏବଂ ମାଲା ପ୍ରକାଶମ୍ (ଅଭିଯୁକ୍ତ -6) ଅଗଷ୍ଟ 15, 1974 ତାରିଖ ରାତିରେ ଜଣେ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ରେଡ୍ଡୀଙ୍କ ହତ୍ୟା ମାମଲାରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ସଂଖ୍ୟା 4 ଡୁଡେଲା ରମଣ ରେଡ୍ଡୀଙ୍କ ସହ ଏହି ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା ।ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମସ୍ତ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରିଥିଲେ । ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ କରାଯିବା ପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 149 ସହିତ ଧାରା 302 କୁ ଲାଗୁ କରି ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜୀବନ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଛୋଟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଏକକାଳୀନ ଚାଲିବାକୁ ସ୍ୱଳ୍ପକାଳୀନ କାରାଦଣ୍ଡରରେ ମଧ୍ୟ ଦଣ୍ଡିତ କରିଥିଲେ ।

ମୃତ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ରେଡ୍ଡୀ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ଜୀରେଡ୍ଡି କୋଠାରପଲ୍ଲୀ ଗାଁର ବାସିନ୍ଦା ଥିଲେ । 1970 ମସିହାରେ , ଅଭିଯୁକ୍ତ ସଂଖ୍ୟା 3, ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସକ୍ରିୟ ସମର୍ଥନରେ ଗାଁର ସରପଞ୍ଚ ଭାବରେ ନିର୍ବାଚିତ ହେଲେ । ତେବେ, ପଡ଼ୋଶୀ ଗ୍ରାମରେ ନିର୍ବାଚନରେ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ଘଟଣାର 10 ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ମୃତ ଜଣକ ଖୋଲାଖୋଲି ଭାବେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ଏକ ଅନାସ୍ଥା ପ୍ରସ୍ତାବ ଆଗତ କରି ଅଭିଯୁକ୍ତ-3ଙ୍କୁ ପଦରୁ ହଟାଇ ଦେବେ । ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର କହିବା ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ହିଁ ଥିଲା ଅପରାଧ ଘଟାଇବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

ଘଟଣା ଦିନ, ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ରେଡ୍ଡୀ, ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ -1 (ଗୁଡେଟି ବାଲବୀରା ରେଡ୍ଡୀ) ଏବଂ ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ -2 (ଡୋଛିରେଡ୍ଡି ସୁବ୍ବା ରେଡ୍ଡୀ) ଙ୍କୁ ପଡୋଶୀ ଗାଁ ରେ ଥିବା ସୁବାମ୍ମା (ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ - 8) ଙ୍କ ହୋଟେଲରେ ଭେଟିଥିଲେ । ମୃତ ଜଣକ, ଦୁଇ ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ସହ ଅନୱାର ପ୍ରେକ୍ଷାଳୟ ଠାରେ ଏକ ସିନେମା ଦେଖା କାର୍ଯକ୍ରମରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ରାତି ପ୍ରାୟ 9ଟା 30 ମିନିଟରେ , ସେମାନେ 10 ମିନିଟ୍ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରେକ୍ଷାଳୟରୁ ବାହାରି ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ବସ୍ ଷ୍ଟାଣ୍ଡ ଆଡ଼କୁ ରାସ୍ତାରେ ଚାଲି ଚାଲି ଯାଉଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅନୱାର ପ୍ରେକ୍ଷାଳୟ ଠାରୁ ପ୍ରାୟ 50 ମିଟର ଦୂରରେ ଥିବା ପୁରୁଣା ଟେଲିଫୋନ୍ ବିନିମୟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଏକ ବାଣ ବିସ୍ଫୋରଣ ହୋଇଥିଲା । ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ହଠାତ୍ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଘେରି ଯାଇଥିଲେ । ସେମାନେ ଛୁରୀରେ ସଶସ୍ତ୍ର ଥିଲେ ।ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ

ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ -1 କୁ ଧକ୍କା ଦେବା ପରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ -1 ଟ୍ରାନ୍ସଫର୍ମରର କଣ୍ଟା ତାରର ବାଡ଼ ଉପରେ ପଡ଼ିଗଲେ , ଯାହା ଫଳରେ ତାଙ୍କ ଜଙ୍ଘରେ କ୍ଷତ ହୋଇଥିଲା । ସମସ୍ତ ଆକ୍ରମଣକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିର୍ବିଚାର ଭାବରେ ଏବଂ ଏକାସାଙ୍ଗରେ ଛୁରାମାଡ଼ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ କି ଆକ୍ରମଣ ପରେ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଦିଗରେ ପଛକୁ ହଟି ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ତତକ୍ଷଣାତ୍ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଥିଲେ ।ଏହି ଘଟଣାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 1 ଏବଂ 2 ଙ୍କ ଛଡା, ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ-3 ଯଥା ଡୋଛିରେଡ୍ଡି ନାରାୟଣ ରେଡ୍ଡୀ ଏବଂ ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ -4 ଯଥା ପୋରେଡ୍ଡି ସୁବ୍ବା ରେଡ୍ଡୀ ମଧ୍ୟ ଆକ୍ରମଣ ହେବାର ଦେଖିଥିଲେ । ସେହି ସମୟରେ , ଏହି ସାକ୍ଷୀମାନେ ରାସ୍ତା ଦେଇ ଯାଉଥିଲେ ।ଭିଡ ଦେଖି ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ -5 ଯଥା ମେଦ୍ଧାମଲ୍ଲା ବାଲିରେଡ୍ଡୀ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ପଳାଇ ଯାଉଥିବାର ଦେଖିଥିଲେ।ଘଟଣା ସମୟରେ ଏକ ପେଟ୍ରୋଲ ବଙ୍କ ପାଖରେ ବିଦ୍ୟୁତ ଆଲୋକ ଏବଂ ରାସ୍ତା ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା ବଙ୍କ ଠାରେ ଥିବା ଆଲୋକ ବ୍ୟତୀତ ପଥ ଆଲୋକ ମଧ୍ୟ ଜଳୁଥିଲା ।ସେହି ଆଲୋକରେ, ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଥିଲା । ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନଙ୍କୁ, ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 1 ଏବଂ 2 ଚିହ୍ନି ନଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ -2,3 ଏବଂ 5 , ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 3 ଏବଂ 4 ଏବଂ 5 କୁ ଜାଣିଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ପରିଚିତ ଥିଲେ । ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ -5, ମୃତଙ୍କ ଭାଇ ଯଥା ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ -7 (ପୋଲାଗିରି ଶିବା ରେଡ୍ଡୀ) ଙ୍କୁ ଘଟଣା ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦେଇଥିବାବେଳେ ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 3 ଏବଂ 4, ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ମରି ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖି ଘଟଣାସ୍ଥଳରୁ ଚାଲି ଯାଇଥିଲେ ।ସଂକ୍ଷେପରେ ଏହା ହେଉଛି ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ମାମଲା ।

ଟାଉନ୍ ପୋଲିସ୍ ଥାନା, ଘଟଣା ସ୍ଥଳ ପ୍ରାୟ 240 ଗଜ ଦୂରରେ ଥିଲା । ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ -1 ଏବଂ ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ -2, ପୋଲିସ ଥାନାକୁ ଯାଇ ଏତଲା ଦାଖଲ ଦେଇଥିଲେ । ଛଅ ଜଣ ଅଜ୍ଞାତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏକ ଅପରାଧିକ ମାମଲା ପଞ୍ଜିକୃତ ହୋଇଥିଲା । ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ.-16 (ପୋଲିସ୍ ଉପ - ନିରୀକ୍ଷକ, ଶ୍ରୀ ଏସ୍. ଖାସିମ ସାବ୍), ବୟାନକୁ (ପ୍ରଦର୍ଶିତ P- 1) । ପରେ ଖଣ୍ଡ ନିରୀକ୍ଷକ ଘଟସ୍ଥଳ ପରିଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ - 2 ଙ୍କୁ ଭୋର 4ଟାରେ ଚିକିତ୍ସା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପାଖକୁ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ପଠାଇ ଦିଆଗଲା । ପରଦିନ ସକାଳେ ମୃତଦେହର ପଞ୍ଚନାମା କରାଯାଇଥିଲା । ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ବିବରଣୀରୁ ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଗଭୀର କ୍ଷତକୁ ଛାଡ଼ି ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଶରୀର ଉପରେ 54ଟି ଆଘାତ ଲାଗିଛି । ପଞ୍ଚନାମା ସମୟରେ ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ -2 ଏବଂ 7 ଙ୍କ ବୟାନ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଗଲା । ଅଭିଯୁକ୍ତ 2,3 ଏବଂ 5 ସମ୍ପୃକ୍ତ

ଥିବାର, ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ -7, ସନ୍ଦେହ କରିଥିଲେ । 17.8.1974 ରେ, ପୋଲିସ୍ କୁକୁରମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ କରାଯାଇଥିଲା । କୁହାଯାଇଛି ଯେ ପୋଲିସ୍ କୁକୁର, ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଗାଁକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ତା 'ପରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ 2 ଏବଂ 3 ଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 3,4 ଏବଂ 5 ଙ୍କର ବୟାନ, 18.8.1974 ତାରିଖରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଭିଯୁକ୍ତ ସଂଖ୍ୟା 6 କୁ 25.9.1974 ତାରିଖରେ ଗିରଫ କରାଗଲା । ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ - 9 (ନ୍ୟାୟିକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ଜି. ଭି. ରାଘବାୟା) ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 31.10.1974 ତାରିଖରେ ଏକ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଚିହ୍ନଟ ପ୍ୟାରେଡ ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥିଲା ।ପ୍ରଦର୍ଶିତ P - 2 ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଭଳି, ପ୍ୟାରେଡରେ ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 1,2,3 ଏବଂ 4 ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୁକ୍ତ -6 ଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ 1.11.1974 ତାରିଖରେ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ -10 (ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ନ୍ୟାୟିକ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ଶ୍ରୀ ଡି. ଶ୍ରୀରାମୁଲୁ) ଅଭିଯୁକ୍ତ ଚିହ୍ନଟ ପ୍ୟାରେଡ ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ରଦର୍ଶ P- 3 ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୁକ୍ତ 1,2,3 ଏବଂ 5 ଙ୍କୁ ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 1 ଏବଂ 2ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଥିଲା । ତଦନ୍ତ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଛଅ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦୋଷାରୋପ କରାଯାଇଥିଲା ।

ବିଦ୍ୱାନ ଦୌରା ବିଚାରପତି, ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ବୟାନକୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଭାବରେ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 1 ରୁ 5 ର ବୟାନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ସେ ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 3,4 ଏବଂ 5 ଙ୍କୁ ଆକସ୍ମିକ ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରିଥିଲେ, ଏବଂ 18.8.1974 ତାରିଖରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହ ପରିଚିତ ଥିଲେ ତାଙ୍କର ବୟାନକୁ ସନ୍ଦେହଜନକ ଏବଂ ବିଚିତ୍ର ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଗଲା, କିନ୍ତୁ ସେହି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଆଚରଣରୁ ସେମାନେ ଜାଣିଥିବା ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମ୍ପୃକ୍ତିକୁ ପ୍ରକାଶ ନକରିଥିବାର ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ । ଅଭିଯୁକ୍ତ ଚିହ୍ନଟ ପ୍ୟାରେଡ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 9 ଏବଂ 10 ଦ୍ୱାରା ଯାଞ୍ଚ କରାଯିବା ସମୟରେ ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 3 ଏବଂ 4 ତାଙ୍କର ବୟାନ ଦେଇଥିଲେ ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ବୟାନ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଥିଲା ଏବଂ ଅଦାଲତରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରମାଣ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ବୟାନ ସହିତ ଅସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା । ସେମାନେ ଏହି ଘଟଣା ଦେଖିଥିବେ କିମ୍ବା ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିବେ, ସେ ନେଇ ସନ୍ଦେହ ଥିଲା ।ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରମାଣ, ବିଶ୍ୱସନୀୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ।ଦୁଇ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ଯଥା ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 1 ଏବଂ 2 ଙ୍କ ବୟାନ, ଯେଉଁମାନେ ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ଘଟଣା ଘଟିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ବିଭିନ୍ନ କାରଣରୁ ଏହା ମଧ୍ଯ

ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନଥିଲା ।ସେମାନେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅପରିଚିତ ଥିଲେ । ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ଚିହ୍ନଟ କରିବାରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରମାଣ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିନଥିଲା ଯାହା ଦର୍ଶାଇଥିଲା ଯେ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ଆଲୋକର ଉତ୍ସ ବିଷୟରେ ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ସୁସଂଗତ ମାମଲା ନାହିଁ ଯେ ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ସମୟରେ ଏହି ସାକ୍ଷୀମାନେ, ଆକ୍ରମଣକାରୀଙ୍କ ଚେହେରା ର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପାଇଁ ଓ ମନେ ପକାଇବା ପାଇଁ ଏବଂ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ପାଇଁ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ରହିପାରି ନଥିବେ । ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ -1 ତାଙ୍କ ଧୋତି ବିନା ମଧ୍ୟ କିଂକର୍ତ୍ତବ୍ୟବିମୂଢ଼ ହୋଇ ପୋଲିସ ଥାନାକୁ ଦୌଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ । ସାକ୍ଷୀମାନେ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ପଳାଇ ଯାଇଥିଲେ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଉପଲବ୍ଧ ସ୍ୱଳ୍ପ ଆଲୋକରେ, ସେମାନେ ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ଚିହ୍ନଟ କରିପାରିନଥିବେ । ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ବିଦ୍ୱାନ ବିଚାରପତି ମଧ୍ୟ ମତ ରଖିଥିଲେ ଯେ ଏହି ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ସମୟରେ ଏହି ଘଟଣା ଘଟି ନଥାଇପାରେ ଏବଂ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନେକ ସନ୍ଦେହଜନକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଅଛି ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ବୟାନକୁ ସନ୍ଦେହଜନକ କରିଥାଏ । ବିଦ୍ୱାନ ବିଚାରପତି ଏହା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଚିହ୍ନଟ ପ୍ୟାରେଡ୍ ଉପରଠାଉରିଆ ଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷକୁ କୌଣସିମତେ ସହାୟ ହୋଇନଥିଲା । ବିଦ୍ୱାନ ଦୌରା ବିଚାରପତି ସମଗ୍ର ପ୍ରମାଣକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଦୋଷୀସାବ୍ୟସ୍ତକରଣକୁ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ବୟାନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ନିରାପଦ ନୁହେଁ ବୋଲି କହିଥିଲେ । ଏହି ମାମଲାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ସେ ସମସ୍ତ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରିଥିଲେ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ବିକୃତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରମାଣର ପୁନଃ ତର୍ଜମା ଉପରେ, ଏକ ବିପରୀତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ।ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଙ୍କ ମତ ଥିଲା, ଯେ ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 1 ରୁ 4 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରମାଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ । ଏହାର ବିଚାରରେ, ଅଭିଯୋଗ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରମାଣରେ କୌଣସି ଗମ୍ଭୀର ଅଦୃଢତା ନଥିଲା ।ତଦନୁସାରେ, ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 1 ଏବଂ 2 ଙ୍କ ର ବୟାନକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଯାହାକି ଅଭିଯୁକ୍ତ ଚିହ୍ନଟ ପ୍ୟାରେଡର ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 3 ଏବଂ 4 ଙ୍କ ର ବୟାନ ଦ୍ୱାରା ଦୃଢିଭୂତ ହୋଇଥିଲା

। ଯେହେତୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ - 4 , ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 1 ରୁ 4 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ ହୋଇନଥିଲେ , ତେଣୁ ସେ ସନ୍ଦେହ ଜନିତ ସୁବିଧାରେ ଥିଲେ , ତେଣୁ ତାଙ୍କର ଖଲାସକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତା, ଏହି ମାମଲାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରମାଣଗୁଡ଼ିକୁ ଆମର ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର କରାଇଛନ୍ତି । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ (ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ସମ୍ପ୍ରସାରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1970ର ଧାରା 2 ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଆବେଦନ ହେଉଛି ଗୋଟିଏ । ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଖଲାସ ଆଦେଶକୁ ଓଲଟାଇବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲେ କି ନାହିଁ ତାହା ନିଜକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରମାଣର ପୁନଃ ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାର ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଅଛି । ଆଇନର ଏହା ଏକ ସୁବ୍ୟବସ୍ଥିତ ପ୍ରସ୍ତାବ ଯେ ଖଲାସ ବିରୋଧରେ ଏକ ଆବେଦନରେ, ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରମାଣର ତର୍ଜମା କରିବାକୁ ଏବଂ ନିଜସ୍ୱ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ । ଏହା ସମାନ ଭାବରେ ସ୍ଥିରୀକୃତ ଆଇନ ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ବିଚାରଣ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତ କିମ୍ବା ପ୍ରମାଣର ତର୍ଜମା ମଧ୍ୟ ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ମତ , ପ୍ରମାଣର ପୁନଃ ତର୍ଜମା ଉପରେ ଏକ ଭିନ୍ନ ମତ ସମ୍ଭବ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏଥିରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବ କରିବେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଏହି ମାମଲାରେ ଖଲାସ ଆଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ନୀତିରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହିପରି ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବାରେ ଗୁରୁତର ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ । ଏହା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ଦୋଷ ସାବ୍ୟସ୍ତିକରଣ ମୁଖ୍ୟତଃ ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 1 ଏବଂ 2 ଙ୍କ ର ବୟାନ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ଯଥା ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 3ଏବଂ 4ଙ୍କ ବୟାନରେ ରେ ଗୁରୁତର ଅଦୃଢତାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅଣାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଏହା ସେହି ପ୍ରମାଣକୁ ଏଡ଼ାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ ବୋଲି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ କେବଳ ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 1 ଏବଂ 2ଙ୍କ ବୟାନ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଛନ୍ତି । ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ, ତେଣୁ, ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଯଦି ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 1 ଏବଂ 2 ଙ୍କ ର ବୟାନ ଉପରେ ବିଚାରଣ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତକୁ ବିକୃତ କିମ୍ବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଯୌକ୍ତିକ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ତେବେ ଯଦିଓ ଏହାଙ୍କର ମତରେ ଏହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କର ପ୍ରମାଣକୁ ଗ୍ରହଣ

କରଯାଇପାରିଥାନ୍ତା, ତଥାପି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେହି ପ୍ରମାଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାର କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ନାହିଁ । ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କ ତର୍କର ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେହେତୁ ସାକ୍ଷୀମାନେ ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅପରିଚିତ ଅଟନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ପରିସ୍ଥିତି ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବାର ସୁଯୋଗ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ନଥିଲା, ଏହି ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଜଡିତ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରମାଣ ସନ୍ଦେହ ମୁକ୍ତ ନୁହେଁ , ତେଣୁ ବିଚାରଣ ଅଦାଲତ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ସେହି ପ୍ରମାଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଅଦାଲତ ପାଇଁ ନିରାପଦ ନୁହେଁ । ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କ ଯୁକ୍ତିରେ ଆମେ ଯଥେଷ୍ଟ ମର୍ମ ପରିଲକ୍ଷିତ କରୁଛୁ ।

ଅଦାଲତରେ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣ ହେଉଛି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରମାଣ । ଏକ ମାମଲାରେ ଯେଉଁଠାରେ ସାକ୍ଷୀ, ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଜଣେ ଅପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ସେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଅଦାଲତରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଦାଲତ ସାଧାରଣତଃ ସେହି ଚିହ୍ନଟକୁ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ । ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ବୟାନକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପାଇଁ ଏହାକୁ ପୂର୍ବ ଚିହ୍ନଟ ଆକାରରେ ପ୍ରମାଣ ରୂପେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ । ଯଦି ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଗିରଫ ହେବାର ତୁରନ୍ତ ପରେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନଟ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ଏପରି ପରିଚୟ କୌଣସି ଅଦୃଢତାରେ ପୀଡ଼ିତ ହୁଏ ନାହିଁ, ତେବେ ଏହା ସେହି ପରିସ୍ଥିତି ଅଦାଲତରେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣକୁ ସମର୍ଥନ କରେ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ମାମଲାରେ ଅଦାଲତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱତଃ ଦୋଦୁଲ୍ୟମାନ, ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହୋଇଥିବା ଚିହ୍ନଟ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ପାଇଁ କୌଣସିରୂପେ ସହାୟ ହେବ ନାହିଁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାଙ୍କ ସହ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କର ପୂର୍ବରୁ କୌଣସି ପରିଚୟ ନଥିଲା । ଏକ ଅନ୍ଧାର ରାତିରେ ଏହି ଘଟଣା ଘଟିଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ଧାର ସମୟରେ ଅପରାଧ ସଂଘଟିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନେ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅପରିଚିତ ଥିଲେ , ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଚିହ୍ନଟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ସେହି ସମୟରେ ଜଳୁଥିବା ଆଲୋକ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ । ଗିରଫ ହେବାର ତୁରନ୍ତ ପରେ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସନ୍ଦିଗ୍ଧମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଅନୁଯାୟୀ, ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ହଠାତ୍ ଏବଂ ଏକକାଳୀନ ଥିଲା ଏବଂ ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନେ କିଛି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଖସି ପଳାଇଥିଲେ ।ଉଭୟ

ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 1 ଏବଂ 2 ବୟାନ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ବାଣ ବିସ୍ଫୋରଣ ଦ୍ୱାରା ଆକର୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପଛକୁ ଫେରି ଦେଖିଲେ , ସେତେବେଳେ ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଘେରି ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଛୁରାମାଡ଼ରେ ଆହତ କରିଥିଲେ । ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ -1ଙ୍କୁ ଏକପାଖକୁ ଠେଲି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ସେ ଟ୍ରାନ୍ସଫର୍ମରର କଣ୍ଟା ତାରର ବାଡ଼ ଉପରେ ପଡ଼ିଗଲେ, ତାଙ୍କ ଜଙ୍ଘରେ କ୍ଷତ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ଧୋତି ତାରରେ ଲାଗିଯାଇଥିଲା । ସେ ଏହାକୁ ସେଠାରେ ଛାଡ଼ିଦେଇଥିଲେ ଏବଂ କିଂକର୍ତ୍ତବ୍ୟବିମୂଢ଼ ହୋଇ ପୋଲିସ ଥାନାକୁ ଦୌଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ । ଯଦିଓ ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 1 ଏବଂ 2 ଅଦାଲତରେ କହିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଏକାଠି ଯାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ P- 1 ରେ ତାଙ୍କର ବିବୃତି ପ୍ରକାଶ କରେ ନାହିଁ ଯେ, ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ -2 ତାଙ୍କ ସହିତ ଯାଇଥିଲେ ।ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସାଥୀମାନେ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇ ବିଭିନ୍ନ ଦିଗକୁ ଚାଲିଯିବାର ସମ୍ଭାବନାକୁ ଏଡ଼ାଇ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ। ଏପରିକି ପ୍ରଦର୍ଶିତ P- 1 ରେ ଥିବା ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 1 ତାଙ୍କ ବିବୃତିରେ ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଛଅ ଜଣ ଲୋକ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ; ସେମାନେ ଗାଁ ର ଲୋକ ଥିଲେ ; ସେମାନେ ଧୋତି ଏବଂ କୁର୍ତ୍ତା ପିନ୍ଧିଥିଲେ । ଜଣଙ୍କ ବୟସ ପ୍ରାୟ 45 ବର୍ଷ ଏବଂ ସେ କଳା ଚେହେରା ବିଶିଷ୍ଟ ଥିଲେ , ଅନ୍ୟ ଜଣେ 30 ବର୍ଷ ବୟସର ପତଳା ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଏବଂ ଆଉ ଜଣେ ମଧ୍ୟ ପତଳା ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ହଠାତ୍ ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ସାକ୍ଷୀଙ୍କର ଏଗୁଡ଼ିକ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଧାରଣା ହୋଇପାରେ । ତେବେ ଏହା ପ୍ରମାଣରେ ନାହିଁ ଯେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ -1ରେ ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 1 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବର୍ଣ୍ଣନା , ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କୌଣସି ଜଣଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣନା ସହିତ ମେଳ ଖାଉଛି । ଯେତେବେଳେ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ବିବୃତ୍ତିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କୌଣସି ଜଣଙ୍କର କୌଣସି ବିଶେଷ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଦେଇପାରିଲେ ନାହିଁ । ସମଗ୍ର ମାମଲା ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ଚିହ୍ନଟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ଏବଂ ଏହି ପରି ଚିହ୍ନଟ କେବଳ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଚିହ୍ନଟ ପ୍ୟାରେଡ ଉପରେ ଆଧାରିତ ।

ତେଣୁ, ଦୃଶ୍ୟ ଆଲୋକ କାରଣରୁ ଏବଂ ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନଙ୍କ ନିକଟତର ହୋଇ, ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 1 ଏବଂ 2 ଙ୍କ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚର ହୋଇ, ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ଚେହେରାକୁ ମନେପକାଇବା ପାଇଁ, ସେମାନଙ୍କ ଚେହେରା ର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ (ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 1 ଏବଂ 2) ମସ୍ତିଷ୍କରେ ଛାପି ହୋଇ ରହିବା ଏବଂ ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀମାନେ ବହୁ ଦିନ ପରେ ମଧ୍ୟ , ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରିବା ଭଳି, ସ୍ପଷ୍ଟ

ପ୍ରମାଣର ଅନୁପସ୍ଥିତି କାରଣରୁ, ଏଠାରେ ଏହି ଅନୁମାନରେ ଉପନୀତ ହେବା ନିରାପଦ ହେବ ନାହିଁ ଯେ , ଆବେଦନକାରୀମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରକୃତରେ ଆକ୍ରମଣକାରୀ । ପ୍ରଦର୍ଶିତ P- 1 ରେ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ଆଲୋକର କିଛି ଉତ୍ସ ଥିଲା ବୋଲି ତିଳେ ମାତ୍ର ତଥ୍ୟ ନାହିଁ ।ଏହି ଉପଲବ୍ଧ ନଥିବା ତଥ୍ୟକୁ ଗୁରୁତ୍ୱହୀନ ବୋଲି ଅଣଦେଖା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।ଯେତେବେଳେ ତଦନ୍ତ ଅଧିକାରୀ ଘଟଣାସ୍ଥଳ ପରିଦର୍ଶନ କଲେ, ସେ ପଥ ପାର୍ଶ୍ୱ ଆଲୋକ , ପେଟ୍ରୋଲ ବଙ୍କ୍ ଆଲୋକ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ । ଘଟଣା ସମୟରେ ପଥ ପାର୍ଶ୍ୱ ଆଲୋକ ଏବଂ ପେଟ୍ରୋଲ ବଙ୍କ୍/ଆଲୋକ ଜଳୁଥିଲା କି ନାହିଁ ଏବଂ ଘଟଣା ଘଟଣାସ୍ଥଳ ଉକ୍ତ ଉତ୍ସଗୁଡ଼ିକରୁ ନିର୍ଗତ ଆଲୋକରେ ଆଲୋକିତ ହୋଇଥିଲା କି ନାହିଁ, ତାହା ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯେତେବେଳେ ଏହି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟକୁ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଭାବରେ ନଥିରୁ ବାଦ୍ ଦିଆଯାଇଛି, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ତଦନ୍ତ ଏବଂ ବିଚାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଉନ୍ନତି କୌଣସି ଭାବେ ଆଗକୁ ବଢିପାରିବ ନାହିଁ । 18.8.1974 ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନଙ୍କ ପରିଚୟ ବିଷୟରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନ ଥିବାରୁ ଏହା ସୂଚିତ କରୁଥିଲା ଯେ ଘଟଣା ସମୟରେ କିମ୍ବା ତା 'ପରେ ତୁରନ୍ତ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ଭିଡ଼ ଜମାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମଧ୍ୟ ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବାର ସ୍ଥିତିରେ ନଥିଲେ । ଯେହେତୁ ତଦନ୍ତ ଅଧିକାରୀ ସେହି ରାତିରେ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଏବଂ ପରଦିନ ସକାଳେ ତଦନ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଯଦି ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଏହି ମାମଲାରେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଥିଲେ ତେବେ ତଦନ୍ତକାରୀ ସଂସ୍ଥା ପାଇଁ 18.8.1974 ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନଙ୍କ ପରିଚୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିଥାନ୍ତା ।ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ପ୍ରାକୃତିକ ଆଲୋକ ଉପଲବ୍ଧ ନଥିଲା ଏବଂ ପଥ ପାର୍ଶ୍ୱ ଆଲୋକ ଦୂରରେ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ ପୀଡ଼ିତଙ୍କୁ ଘେରି ରହିଥିବା ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନଙ୍କ ଚେହେରା ଗୁଡ଼ିକର କ୍ଷଣିକ ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଚେହେରା ଗୁଡ଼ିକୁ ମନେପକାଇବା ଏବଂ ଭୁଲ ନକରି ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନଙ୍କ ଚିହ୍ନଟ କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇବାର ଏଠାରେ କୌଣସି ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ । ଚିହ୍ନଟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରମାଣର ବିଶ୍ୱସନୀୟତା ମୁଖ୍ୟତଃ ଏହି ତଥ୍ୟ ନିର୍ଭର କରେ ଯେ ଅପରାଧ ଘଟିବା ସମୟରେ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରମଣକାରୀଙ୍କୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଚେହେରା ମନେ ରଖିବା ଏକ ସୁଯୋଗ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 1 ଏବଂ 2 ଙ୍କର ପ୍ରମାଣକୁ ତର୍ଜମା କରି ବିଚାରଣ ଅଦାଲତ ଏହି ମାମଲାର ଦିଗ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏଠାରେ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଅଦୃଢତାକୁ ଅଣଦେଖା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରମାଣର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଭାବରେ ମୁକାବିଲା

କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି ଯାହା ବିଚାରଣ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ମାମଲାକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବା ସହ ଅନୁରୂପ ଥିଲା ।

ଆମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛୁ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଚିହ୍ନଟ ପ୍ୟାରେଡ ପରିଚାଳନା କରିବାରେ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ଏକ ଗୁରୁତର ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି । ଅଭିଯୁକ୍ତ ସଂଖ୍ୟା 6ଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବାରେ, ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 9 ମାମଲାରେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଜାଣିଥିବା ଗୁଲାଟି ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହ ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 1 ଏବଂ 2 ଙ୍କ ସହ ମିଶାଇ ଦେଇଥିଲେ । ସେହିଭଳି, ଅନ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବାରେ, ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 4 ଯିଏକି ଅଭିଯୁକ୍ତ ସଂଖ୍ୟା 2 , 3 ଏବଂ 5 ଙ୍କ ସହ ପରିଚିତ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିଲେ , ତାଙ୍କୁ ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 1 ଏବଂ 2 ଙ୍କ ସହ ମିଶା ଯାଇଥିଲା । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ, ଚିହ୍ନଟ ହେବାକୁ ଥିବା ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ଜାଣିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସହ ମିଶାଇ ଦିଆଯାଏ , ସେତେବେଳେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଚିହ୍ନଟ ପରୀକ୍ଷ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବ୍ୟର୍ଥ ଏବଂ ନିରର୍ଥକ ହୋଇଯାଏ ।ଅଭିଯୁକ୍ତ ଚିହ୍ନଟ ପ୍ୟାରେଡ ର ଗୁରୁତ୍ୱ ଚିହ୍ନଟକାରୀ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଏବଂ ନିଆଯାଇଥିବା ସତର୍କତା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ଯାହା ଚିହ୍ନଟକାରୀ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ୟାରେଡ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବାର ସୁଯୋଗ ଦେଇଥାଏ ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଚିହ୍ନଟକୁ ସହଜ କରିବା ନିମିତ୍ତ , ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନଟକାରୀ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅନୁଚିତ ସାହାଯ୍ୟ କିମ୍ବା ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଏବଂ ନିଆଯାଇଥିବା ସତର୍କତା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଭର କରେ । ତେଣୁ, ଏହି ମାମଲାରେ ପୂର୍ବରୁ ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଥିବା ପ୍ରମାଣ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ।ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ , ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ 1 ଏବଂ 2 ଙ୍କ ର ବୟାନ ଉପରେ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଏଠାରେ ନିରାପଦ ହେବ ନାହିଁ ।

ତେଣୁ ଆମେ ବିବେଚନା କରୁନାହୁଁ ଯେ ସାମଗ୍ରିକ ଭାବରେ ବିଦ୍ୱାନ ଦୌରା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତ ଭୁଲ ଥିଲା । ବିଦ୍ୱାନ ଦୌରା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣର ସାମଗ୍ରିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ କି ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଦିଆଯାଇଥିବା କିଛି କାରଣଗୁଡ଼ିକୁ ଯଦିବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଧରି ନିଆଯାଏ , ସେଗୁଡ଼ିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ମନେ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ପ୍ରମାଣର ଦୁଇଟି ଅନୁରୂପ ସନ୍ତୁଳିତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ସମ୍ଭବ, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗୋଟିଏ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହର ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯେତେବେଳେ କି ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପରିଚୟ ଏବଂ ସମ୍ପୃକ୍ତି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇନଥିଲା ତେଣୁ ବିଚାରଣ ଅଦାଲତ ତଥା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତିର ଶୀର୍ଷକର ପ୍ରମାଣର ଯତ୍ନଶୀଳ ଏବଂ ଉଦ୍ବେଗଜନକ ବିଚାର ଉପରେ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଖଲାସ ଆଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନଥିଲେ । ତଦନୁଯାୟୀ, ଆମେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ, ଦୋଷୀସାବ୍ୟସ୍ତିକରଣ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ବାତିଲ କରୁଛୁ ଏବଂ ଖଲାସ ଆଦେଶକୁ ବଜାୟ ରଖୁଛୁ । ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ଜାମିନ ବଣ୍ଡ ରଦ୍ଦ ହୋଇଯିବ ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ତୁଷାର କାନ୍ତ ଗୋଛି
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।